

Michael

občasník farnosti Staré Město - č.8 - březen 2001

Posledním únorovým dnem (28.2.) jsme vstoupili do předvelikonoční kající doby - doby postní.

Celé jádro a síla křesťanství spočívá ve smrti, vzkříšení a oslavení Ježíše Krista. A účast na tomto tajemství získává člověk sjednocením s Kristem skrze křest. Jedním z hlavních úkolů postní doby je vyvrcholení přípravy katechumenů (žadatelů o křest) na křest. Pro ostatní věřící je tato doba přípravou na obnovu křtu o Velikonocích. Postní období je časem zvlášť příhodným k obnovení chápání křesťanského života, jako velkého putování do domu Otcova. Postní doba začala na POPELEČNÍ STŘEDU (28.února), která od 6.-7. století byla označována jako "caput ieunii" – začátek postu. V tento den se uděluje "popelec" - sypání popela na hlavu s výzvou: "Obráťte se a věřte evangeliu" (Markovo evangelium 1,15). Těmito slovy započal Ježíš své poslání na zemi, aby smířil lidstvo s Otcem a aby uvedl každého na cestu života. *Stůjte na cestách a vyhlížejte, ptejte se, která je dobrá, po ní se vydejte a vaše duše naleznou klid.* (z knihy proroka Jeremiáše, kapitola 6, verš 16) Kristus nám ukázal Boha jako Otce plného milosrdenství. (Jan Pavel II.) To, co v nás zabíjí naději, víru, lásku a život vůbec, je nejasné přesvědčení, že Bůh je s námi nespokojen, že je tvrdý, mrzutý, mstivý, lhostejný... Prostě takový, jací bychom byli na jeho místě my. Celá Bible nám však říká, že Bůh není jako my. Je Otec, původce lásky.

Hřích a pokání

Od Boží lásky člověka dělí nedůvěra k Bohu, svévole, snaha ; dosáhnout štěstí, a naplnění života pouze vlastními silami. Toto vše vede člověka ke hříchu, jenž je bariérou v přijímání, někdy až k odmítnutí Boží lásky. Obrácení (pokání) proto spočívá v tomto: obrátit se k Bohu, nechat se jím milovat a v síle této lásky se pak vydávat po jeho cestách. Cesta obrácení s sebou přináší jak osvobození od hříchu a zla, tak i rozhodnutí pro dobro. V této perspektivě lze pak slavit svátost pokání (svatou zpověď), jakožto zásadní bod cesty obrácení pokřtěného člověka.

Obnova křtu

Obrácení vede člověka k počátku a zdroji křesťanského života - ke křtu. Obnova křtu (o velikonoční noci, letos 14.dubna) úzce souvisí s obnovou celého křesťanského života. Křtem Bůh člověka činí účastným na svém životě. Křest je Božím darem, který se má ale rozvíjet. Proto potřebuje naši spolupráci, neboť jen tak může přinášet plody. Postní doba je sice především obdobím přípravy na přijetí zmrtvýchvstalého Krista, ale i obdobím znovuprožití a obnovy křestního spojení s Bohem.

Kroky k naplnění postní doby

Jak už bylo uvedeno výše, postní doba začíná Popeleční středou, která spolu s Velkým Pátkem je dnem přísného postu (jednodenní nasycení a to bezmasým jídlem). Před večerní

mší svatou na Zelený čtvrtek (12.dubna) postní doba končí. Během celého období čtyřiceti dní máme možnost přijmout rozhodnutí pro dobro a nechat se osvobodit od hříchu ve svátosti smíření (zpovědi) 1/2 hodiny přede mší svatou každý den. V pondělí, středu a pátek v 17 hodin můžeme prožít Pobožnost křížové cesty (tato pobožnost vzniká ve 14. století a je inspirována pobožnostmi a poutěmi ve Svaté zemi. Dnešních 14 zastavení, která byla situována v přírodě, se stabilizovalo asi kolem roku 1600. O sto let později se začaly zřizovat křížové cesty i v interiérech kostelů), po ní bude sloužena mše svatá. V neděli v 15 hodin se uskuteční postní kající pobožnosti a samozřejmě, že v závěru celé postní doby bude dána větší možnost k velikonoční zpovědi /i u cizího zpovědníka/ a také naši nemocní, kteří jsou doma, budou moci prožít setkání s Kristem (ve svátosti smíření a v eucharistii). Děti zapojíme (podobně jako v adventě) do postní soutěže, na jejímž konci je čekají pěkné ceny.

Některé praktické prostředky pokání

Ježíšova výzva k obrácení míří především k obrácení srdce, k vnitřnímu pokání. Bez něho zůstávají všechny skutky neplodné a lživé. Pokání může mít velmi rozmanité projevy.

Modlitba

Modlitbou se sblížíme s Bohem. Je příležitostí přezkoumat a probrat s Pánem vše důležité z našeho života. Modlitba je ale též projevem naší lásky k bližním, modlíme-li se za druhé, za známé i neznámé, za lidi, kterým tato služba může prospět.

TIPY:

- * Učiň si z modlitby zvyk: modli se ráno, večer, v poledne a před jídlem.
- * Modlete se společně v rodině, pro začátek alespoň při zvláštních příležitostech.
- * Čti bibli: nejprve možná jen spontánně, později pravidelně.
- * Vyprávěj o Bohu dětem.
- * Účastni se liturgického života své farnosti: křížové cesty, bohoslužby, svátosti smíření, úklid v kostele před velikonoce...
- * Snaž se o dobré myšlenky, jsou předpokladem každého rozvoje.

Modlitbou už je vědomý život v Boží přítomnosti.

Půst

Postem zdaleka není myšleno jen odepření si jídla. Půst je zřeknutí se čehokoliv, co je v našem životě postradatelné, zbytečné nebo překážející, co nás spoutává. Skrze něj dáváme ve svém životě větší prostor Bohu a máme možnost více poznat sami sebe...

TIPY:

- * Cvič se ve zdrženlivosti: v jídle, pití, kouření, sledování televize, nakupování...

* Dodržuj Velký pátek , nebo i jiné dny v týdnu jako zvláštní dny půstu: jen jednou se najez dosyta a odřekni si maso.

* Přinášej páteční oběť - může mít různé formy: zřeknutí se masa, omezení konzumu. To, co je díky této páteční oběti ušetřeno, by mělo přijít k dobru lidem v nouzi. Smyslu páteční oběti odpovídají také různé formy osobní a společné modlitby stejně jako služba a pomoc druhým.

* Jako postní oběť dej stranou určitou částku peněz: pro hladovějící a jinak trpící

Zřeknutí znamená, když k nutkání "muset mít" řekneme ne

Činění dobra, almužna

Almužnou, činěním dobra - tím, čeho se postem vzdáme, můžeme obohatit toho, kdo to potřebuje. Almužna může znamenat: dávat sebe, svůj čas, zájem, trpělivost, hmotné prostředky všem těm, kteří to potřebují. Počínaje vlastními dětmi, životními partnery, rodiči, až po lidi osamělé, nešťastné, trpící, unavené... Zřeknutím se něčeho ve prospěch bližních realizujeme základní přikázání lásky a ztotožňujeme se s Kristem.

TIPY:

* Pomáhej druhým nést jejich nouzi a poznávej skrytou bídu.

* Otevři uši i srdce pro malomyslné, bezradné a zoufalé.

* Měj starost o staré, nemocné a postižené lidi.

České slovo almužna vzniklo z řeckého elemosyné, které znamená milosrdenství, milosrdný vztah.

Dobro činíme už tehdy, když s druhými sdílíme čas a pozornost, radost i bolest.

Smíření

TIPY:

* Připravuj se na smíření v myšlenkách. Smíření není především něco, co musí být protrpěno, ale něco, co musí být slaveno. Smíření s Bohem a s bližním je pramenem radosti.

* Účastni se na slavení smíření bohoslužebnou formou: především při bohoslužbě pokání a ve svátosti smíření.

* Nech v sobě působit smíření, které ti bylo dáno.

* Sám nabízej smíření: učiň první krok k novému společnému začátku - objevuj v druhém to dobré - vzpomeň na to vše společné pěkné.

Smíření je postoj, který nás orientuje na Boha.

Zakusit smíření znamená vyměnit zlo za spásu.

Svatopostní doba otevírá před námi možnosti prožít jinak než obvykle své dny. Zve nás vyjít ze stereotypního jednání a projít smysluplněji dobu, která je pro mne i pro Tebe milostí od Boha.

P.Miroslav Suchomel, duchovní otec farnosti

Jak se mohu postit? (návrhy pro celou rodinu)

POSTÍM SE OČIMA

Budu se dívat méně na televizi, video, filmy, magazíny, komiksy,

- abych více viděl na sebe a sebe,
- abych s větší pozorností sledoval každodenní maličkosti,
- abych s větším úžasem odhaloval Boží stopy ve světě.

POSTÍM SE UŠIMA

Budu méně poslouchat rádio, kazety, desky, cédéčka,

- abych měl více klidu zaposlouchat se do sebe,
- abych lépe poslouchal to, co mi říkají druzí,
- abych s otevřeným srdcem naslouchal Božímu slovu

POSTÍM SE ÚSTY

Budu jíst méně sladkostí a vydatných jídel,

- abych lépe vychutnal jednoduchá jídla a nápoje jako chleba a vodu,
- abych získal více pochopení pro to, co je to mít hlad,
- abych zacházel s dary pečlivěji,
- abych toto úsilí mohl obětovat za jistý úmysl.

POSTÍM SE RUKAMA

- abych více pomohl tam, kde je to zapotřebí,
- abych mohl častěji sepnout ruce k modlitbě.

POSTÍM SE NOHAMA

Nebudu stále pospíchat sem a tam

- abych měl více času k přemýšlení o sobě,
- abych si udělal více času na slíbené návštěvy.

POSTÍM SE CELÝM TĚLEM

- abych se otevřeně a spontánně
setkával s Bohem.

Kříž

“Když se tedy budeme ohýbat, a někdy dokonce padat
pod svým každodenním křížem,
když budeme plakat, křičet a naříkat
před křížem světa, když budeme mít chuť utéci
nebo si sednout a nedělat nic,
dej nám sílu, abychom se vrátili
a abychom se zase zvedli a postupovali dál,
aniž bychom proklínali tvou ruku,
která ukazuje směr.”

(M. Quist, z knihy Povídej mi o lásce)

Všude, kam se podívám, vidím kříže. Ať už jsou to kříže na stěnách v našich domácnostech, anebo křížky, houpající se na našich řetízcích na krku, kříže v kostelech, na hřbitovech, nebo kříže vepsané ve tvářích lidí kolem mě. Všude samý kříž... Proč? Taky si kladete tu otázku? Proč? Země je místo, kde jsme ukřižovali Pána Ježíše. Zdál se nám příliš velký. Byla to ta nejostudnější smrt, kterou antika znala. Smrt, při níž musel bojovat o dech, bojovat s lidskou nenávisť, s lidským nepochopením. Na kříži musel opustit své dílo, na které vynaložil všechnu svou sílu, potom také musel opustit všechny své představy o Bohu a nakonec musel sám padnout do rukou milujícího Boha. Také my musíme dennodenně opouštět své představy o našem životě a snažit se pomáhat nést Pánu Ježíši kříž. A když už se nám zdá, že jsme ho donesli až na Kalvárii, objeví se Kristus s novým křížem, a někdy dokonce s ještě těžším. A nakonec zjistíme, že tak často užívaná věta: “Nejprve je třeba unést kříž, aby kříž potom nesl Tebe” je až neskutečně pravdivá. Skrze utrpení si nás Pán Ježíš přitahuje k sobě. Skrze prožívanou radost by se mu to asi nepodařilo. Ta přichází až po niterně prožitém utrpení. Proto děkuji Pánu za všechny kříže, bolesti, utrpení, smutky, noci temna a samoty... Teď už vím, že bez tady toho všeho bych nemohla vidět čistěji. A to čistěji na něho, na lásku a na lidi kolem sebe, kteří taky trpí a taky nesou ten svůj “nekonečný” kříž. Já i vy máme tolik možností, jak jim ho pomoci unést... Zkusme to... Hned teď...

GG

Zeptali jsme se...

“V naší farnosti jsme se snažili prožívat Velké jubileum co nejintenzivněji. Co konkrétně pro Tebe znamenal Jubilejní rok 2000 a jak se jeho plody odrazily zatím do Tvého osobního života?”

Odpověděli jste...

Jubilejním rokem 2000 jsem znovu poznala, jak máme být Pánu vděční za tento významný rok, za dary mimořádných odpustků a že mu máme stále děkovat za jeho velkou dobrotu a lásku, kterou nám stále prokazuje. Tímto Velkým rokem nám ukázal, že nikdy nezůstáváme osamoceni, že je stále s námi a že je stále připraven nám znovu a znovu pomáhat v našich životních nesnázích. Nyní se musíme s ještě větší vírou než doposud dívat kupředu, zajet na hlubinu, aby náš pohled do třetího tisíciletí byl upjat na tvář našeho Pána a jeho matky Marie.

J. Býčková

V Jubilejním roce 2000 se událo mnoho významných událostí, které člověka vyzývaly k obnovení vztahu k Bohu. Pro mě zvláště důležitá byla slavnost, při které se obnovovaly manželské sliby, která mně připomněla a prohloubila vztah k Bohu v rodinném životě. Působivý byl také den nemocných, kdy mně naši nemocní spolufarníci znovu připomněli to, že člověk je křehká nádoba, která se může snadno pokazit a rozbít.

F. Gottwald

Velké Jubileum? Především sám sv. otec a celá řada významných křesťanských osobností nám o Velkém jubileu mnoho řekli a také nás na něj připravovali. Za to velký dík. Celý rok jsem žila v úžasu nad těmito dary. O to víc jsem se radovala, že jsem mohla tak mimořádně obdarovávat i já. Blízkost velehradské baziliky přímo vyzývala celé okolí výsadou k získání darů a milostí Svatého roku. Už od začátku roku 2000 jsem každý všední den byla na krásné pouti, na ranní mši svaté v bazilice a tak mohla obdarovat celou zemřelou rodinu, přátele, být vděčná těm, které mně Pán do života postavil a daroval. Jejich duším jsem vyprošovala odpuštění a svěřovala je přimlouvám Panny Marie. Plody Velkého Jubilea bych přirovnala k podobnosti o pokladu. A plody Velkého Jubilea pro mě? Prožívala jsem celý rok v úžasu a radosti ve znamení loga "Ježíš včera, dnes a navěky", které jsme měli všichni denně před očima. Čím dál více jsem vnikala do Boží lásky a daru modlitby – její velké ceny. A nejkrásnějším darem Velkého Jubilea je pro mne dar služby našemu Pánu, který na nás, na celou farnost čeká ve svatostánku v našem kostelíčku. A věřte, že tato služba, pro kterou se nemohl nikdo najít, mně i Blažence dělá velkou radost a že ji děláme s láskou. A sloužit Bohu spolu s otcem Miroslavem, to je opravdové dobrodružství. Je to radostný kněz, tolerantní, odvážný a plný lásky k Nejsvětější Trojici a k lidem. Celým svým srdcem nám říká jako Pán Ježíš: "Nebojte se..." Znamená to, abychom vykročili ze své ulity. Radostné společenství je pravý život církve. S radostí prožívám liturgická čtení, modlitby za uzdravení a dary Ducha svatého. Otevřít se, to vše jsou dary a plody Roku milosti – Velkého Jubilea. Vždyť i otec Miroslav nám byl darován v roce Velkého Jubilea – pochopíme to vůbec? A já chci touto cestou poděkovat nejenom jemu, ale i otcům Tomášovi a Vojtěchovi, kteří mě začali učit a já to dnes vše zúročuji. Děkuji Pánu Bohu za poznání, že jeho milosrdenství přesahuje spravedlnost. S vřelými díky za Velké Jubileum

B. Vaňková

Jubilejní rok pro mě osobně začal již mnohem dříve. A to tehdy, když pan kardinál František Tomášek vyhlásil Desetiletí duchovní obnovy, jako přípravu na Jubilejní rok. Každý rok měl svého patrona a byl zaměřen na konkrétní téma. Asi nejvíce se mi vydařil rok, který byl zaměřen na vzdělání a výchovu. Patronkou roku byla sv. Ludmila. Bylo to v období, kdy jsem působil v Okresní školské radě jako zástupce našeho zastupitelstva. Právě v tomto roce se mi

s pomocí několika kolegů podařilo, přes odpor tehdejšího vedení Školské rady, uspořádat seminář pro učitele, kteří se věnují sexuální výchově na školách. Přednášející byla MUDr. Olga Těšpílová, zakládající člen Centra pro rodinný život při olomouckém arcibiskupství. Semináře se zúčastnilo asi 40-50 učitelů z našeho okresu. To, že se seminář podařilo po několika letech uskutečnit právě v roce sv. Ludmily jsem vnímal velmi intenzivně. Také v jiných letech tohoto desetiletí se mnohé podařilo. Jubilejní rok byl pro mě završením desetileté přípravy na toto jubileum.

F. Ingr

Teprve po skončení Svatého roku si plněji uvědomuji velikost, hodnotu a bohatství Božího požehnání, darů a milostí, které mě Bůh po tuto dobu nabízel a které jsem mohl získat. S určitou nostalgií vnímám, že jsem asi dostatečně nevyužil Boží nabídku, ale tuto skutečnost nelze změnit. S vnitřním pohnutím mohu téměř konstatovat, že byl v mém pozemském životě asi poslední Svatý rok. Nelze slovy vyjádřit všechno co jsem Božím působením po duchovní stránce získal, prožil a pocítil, během Milostivého roku. Pro svou nedostatečnost a nedokonalost jsem si jen částečně si uvědomoval, jak je nekonečné Boží milosrdenství, láska a dobrota.. Dobrou duchovní přípravou na Svatý rok byla pro mě misie vykonaná P. Marianem Nowakem v měsíci listopadu. Bylo mně umožněno duchovně se připravit na prožívání Svatého roku. Když zpětně zamýšlím, co všechno jsem z Božích rukou obdržel, docházím k závěru, že jsem dostal víc než jsem si zasloužil, proto jen mohu říci: "Bože, velké díky za všechno co jsi mě dal během Svatého roku."

F. Foltýnek

Rozhodnutí ČBK

Patro církevních příkázání:

1. O nedělích a zasvěcených svátcích se účastnit mše svaté a zachovat pracovní klid
2. Vyzpovídat se ze svých hříchů aspoň jednou za rok.
3. Přijmout Svátost oltářní aspoň ve velikonoční době.
4. Zdržovat se od požívání masa a zachovávat půst újmy ve stanovené dny.
5. Přispívat církvi na její potřeby.

Zasvěcené svátky:

- všechny neděle, slavnost narození Páně a slavnost Matky Boží, Panny Marie

Církev doporučuje stejně slavit: Zjevení Páně, Nanebevstoupení Páně, Těla a Krve Páně, Neposkvrněné početí P. Marie, Nanebevzetí P. Marie, sv. Josefa, sv. Petra a Pavla, sv. Cyrila a Metoděje, sv. Václava a Všech svatých.

Posty

Popeleční středa a Velký pátek jsou dny přísného postu: **Zdrženlivosti od masa i újmy v jídle** (zdrženlivost od masa zavazuje od 14 let, újma v jídle od 18 do 60 let). Každý pátek, pokud na něj nepřipadne církevní slavnost, je dnem pokání. Forma pokání je půst od masa nebo jiný kající skutek nebo modlitba. Celá postní doba je časem kající praxe církve. Před každým přijímáním Svátosti oltářní je eucharistický půst aspoň 1 hodinu.

Proč se bojíte?

Dovolte mi, abych i já položila otázku Vám všem. Proč se bojíte? Zároveň Vám odpovím. Nebojte se a choďte mezi nás do sakristie pro liturgická čtení. Věřte, že uděláte velkou radost Pánu Bohu, protože pozná, že mu důvěřujete a zároveň otci Miroslavovi, který bude vše prožívat s Vámi. Tuto zkušenost Vám už můžeme potvrdit. Přeji Vám pouze odvalu přijít, to ostatní už poznáte sami.

B. Vaňková

Miroslav Částek opět v naší farnosti

Po dvouměsíční pauze se Miroslav Částek představí naší farnosti s programem "Spor duše s tělem". Bude to 3. neděli postní, to je 18.3.2001 při mši svaté v 9 hodin.

Křesťanské radio Proglas před 5 lety a dnes

Radio Proglas je soukromá nekomerční stanice, jejíž cílem není dosažení zisku, ale aktivně napomáhat šíření evangelia. Prostředky na provoz a investice získalo a získává z darů svých posluchačů. Historie Radia Proglas začala krátce po revoluci, kdy v Brně založila skupina křesťanů, duchovních i laiků Nadaci Radia Proglas, soustředěnou kolem osoby otce Martina Holíka – nynějšího ředitele. Prvních zaměstnanců bylo 15. Vysílat začali od svátku Neposkvrněného početí P. Marie – 8. Prosince 1995. Loňského roku slavilo radio své 5. narozeniny. Nyní si vzpomínám, jak to bylo s vysíláním Proglasu u nás ve Starém Městě. Dozvěděla jsem se, že hlasatelka Radia Proglas v Brně Adriana Hejdová, nyní Růžičková má babičku ve Starém Městě a navštěvuje ji. Díky ní jsme zanedlouho získali 5 radií, na kterých bylo možno tuto stanici naladit. Byly rozebrány okamžitě, další jsme doobjednávali. Jsem ráda, že se toto dílo podařilo. Kolik nemocných farníků má možnost být 4x v týdnu na mši svaté, 3x se modlit společný růženec, poslouchat zajímavé přednášky, hudbu, písně, děti pohádky. Založili jsme "Klub přátel radia Proglas" i u nás ve Starém Městě. Dnes má 98 členů. Chcete-li se stát členem, vyžádejte si u mě přihlášku, vyplňte a rozšíříte naše řady. Těšíme se na Vás.

F. Hulíková

Pozvání

24.3.2001 od 10 - 15 hod. se uskuteční pouť manželů a rodin ve Šternberku. Bližší informace u pana Ingra.

Své příspěvky můžete zasílat na adresu :

Gabriela Gottwaldová, Seés 1970, Staré Město

tel. 54 16 60 nebo 0604/33 64 66

šéfredaktor : Gabriela Gottwaldová

církevní schválení: P.Miroslav Suchomel

grafická úprava + tisk : Ing. Vojtěch Foltýnek